

ПРАВОУЧЕНІЕ.

Членъ 13.

За благость-та на която безмър-
ность-та е Обмана.

Отець. Не причинявай зло, нито досаждене
никому; Твоя-та полза го изыскува, и челоуѣкло-
біе-то го повелѣва. Предпочтенна е естественна-
та благость, и проста-та добрина, отъ остроуміе-
то и лукавство-то. Всякій ся бои отъ остроумна-
го любви обаче благаго челоуѣка; зацо близъ бла-
гости всякій стои миренъ и спокойнъ. И вѣроят-
но, когда многій духъ не ся согласява съ оная
благость, която осѣща чувствително-то сердце,
което никого не оскорбява, но всы-те любви, не
почитайте таковъ духъ, всичко-то Ваше поведе-
ніе да представлява благость. Пріимайте всякого че-
лоуѣка съ благосклонность; не отхварляйте бѣ-
днаго; когда пріемате сирмаха, вращая по мало
злополученъ. Сожалувайся за злочастіето на дру-
гы-те; не отбѣгнувай отъ онаго, кой-то е раненъ
съ жалость; поиди да го утѣшишь, и плачи ве-
дно съ него. Когда той гледа, какъ побуждава
состраданіе-то, става по мало злополученъ. Но кол-
ко треба да ся каеме, когда гледаме нѣкого, какъ
страда отъ мене? Сторилъ быхъ все що мога,
за да го исцѣля хотя и да самъ станалъ